

Vēstījums maniem mazdēliem

Prezidents Džeimss E. Fausts
otrais padomnieks Augstākajā Prezidijā

Es ceru, ka katrs no jums kļūst par Dieva vīru. Jūs kļūsiet par Dieva vīriem caur taisnīgiem darbiem.

Brāļi, šovakar es gribētu uz jums runāt tā, kā es runātu uz saviem mazdēliem. Es ceru, ka tas, kas man ir sakāms, attieksies uz visiem jaunajiem priesterības nesējiem. Domājot par visiem jums, kas esat šeit sanākuši, un tiem, kuri ir ar mums caur satelītu, man tiek atgādināts, ka šī lielā svētība nest Dieva priesterību ir relatīvi tikai nedaudziem, salīdzinot ar miljardiem cilvēku visā pasaulē. Būt priesterības nesējam ir īpašs gods, kuru var iegūt ikviens cienīgs Baznīcas vīrietis vai jauniešs vecumā no 12 gadiem.

Priesterība ir deleģēts spēks rīkoties Dieva Vārdā. Tas ir spēks, kuru neviens nevar paņemt pēc paša vēlēšanās. Kā Pāvils teica: „Un neviens sev pats neņem šo godu, bet Dieva aicināts, tāpat kā Ārons.”¹ Tas ir spēks ārpus jebkādam cilvēka spējam.

Pēteris, jauns priesteris, rakstīja par pieredzi, kas viņam iemācīja, ka priesterības spēks ir pavisam reāls. Jaunpievērstaīs viņa draudzē Ontario, Kanādā, tika atbalstīts par skolotāju Ārona priesterībā, un Pēteris tika lūgts būt par svētības devēju ordinēšanā. Pēteris rakstīja: „Es vēl nekad nebiju nevienam devis svētību ar roku uzlikšanu uz galvas, un es jutos tik nepiemērots. Bet tad Svētais Gars atkal mani nomierināja, liekot sajūst, ka ir labi, ka es to darīšu. . .

Ordinējamais jauniešs nosēdās krēslā, un es nostājos tieši aiz viņa. [Mūsu Jauno Vīriešu prezidents] mani vadīja visu ordinācijas lūgšanas laiku un es atkārtēju katru viņa vārdu. Pēc tam kad pabeidzām ordinēšanu un teicu: . . . Un mēs vēlamies tagad tev dot svētību. . . [Jauno Vīriešu prezidents] paskatījās uz mani un es sapratu, ka tagad man ir jāturpina pašam.

Tajā brīdī priesterība man ieguva pavisam citu nozīmi. Tas vairs nebija tikai nosaukums, bet gan reālas pilnvaras rīkoties Dieva Vārdā, un es devu šīs pilnvaras vēl kādam citam. Es apstājos un gaidīju Svētā Gara čukstu, kas man būtu jāsaka. Man ir grūti aprakstīt tās sajūtas, kas man bija tajā dienā svētības došanas laikā, bet es varu pateikt, ka tagad man ir stiprāka liecība, ka priesterības spēks ir īsts.”²

Jaunie vīrieši, nešaubīgi raugieties uz priekšu saņemt augstāko jeb Melhisedeka priesterību. Par šo augstāko priesterību Praviētišs Džozefš Smits teica: „Tās organizācija bija primāra, kad tika likts zemes stūrakmens, kad visas rīta zvaigznes kopā dziedāja un visi Dieva dēli gaviļēja, un tā ir augstākā un svētākā priesterība, un tā ir pēc Dieva Dēla kārtas.”³

Kā priesterības nesēji, mēs esam Tā Kunga pārstāvji. Tas Kungs runāja par šo svēto kalpošanu uz Baznīcas elderiem Kērtlandē 1831. gadā: „Tādēļ, tā kā jūs esat pārstāvji, jūs

esat Tā Kunga uzdevumā; un viss, ko jūs darāt atbilstoši Tā Kunga gribai, ir Tā Kunga darbs.”⁴

Prezidents Hinklijs mums ir bieži atgādinājis, ka misionāru darbs pamatā ir priesterības pienākums. Tas ir liels gods un atbildība būt aicinātam kalpot Tam Kungam misionāra darbā. Šī kalpošana nes paliekošu prieku, pat neskatoties uz to, ka var būt grūti un smagi laiki. Mana misija mainīja manu dzīves ceļu. Tā bija viena no lielākajām pieredzēm, kāda man jebkad ir bijusi. Kalpošana misijā mūs sagatavo tālākajam darbam dzīvē un darbam mūžībā.

Es ceru, ka katrs no jums kļūst par Dieva vīru. Jūs kļūsiet par Dieva vīriem caur taisnīgiem darbiem. Jūs cienīsit un paaugstināsit savu priesterību, kā apustulis Pāvils teica: „Dzenies pēc taisnības, dievbijības, ticības, mīlestības, pacietības, lēnprātības.”⁵

Ne vienmēr tas ir viegli sekot pareizajam plānam un būt paklausīgam sabiedrības likumiem un Tā Kunga likumiem. Tomēr, skatoties perspektīvā, noteikumu ievērošana ir labākais ceļš, kā iegūt visu to, ko Tas Kungs ir solījis.

Mēs visi esam atbildīgi par savām rīcībām. Mana pieredze kā advokātam man ir mācījusi, ka tie, kas iet pa noziedzības ceļu, kad viņi ir ieslodzīti, bieži vaino savu tēvu vai māti, vai sabiedrību. Viņi brīvprātīgi izvēlas rīkoties „pret Dieva dabu,” kā rezultātā nonāk „stāvoklī, kas ir pretējs laimes stāvoklim.”⁶ Daži no viņiem pat apgalvo: „Sātans mani piespieda to darīt!” Šai apgalvojumā patiess ir tas, ka sātans mūs vilina darīt to, kas ir ļauns.⁷ Kļūda ir tas, ka sātans mūs nepiespiež, jo mums ir izvēles brīvība. Sātans mūs nevar piespiest darīt to, ko mēs izvēlamies nedarīt.⁸

Kārdinājumi un izaicinājumi darīt ļaunu var piemeklēt mūs visus, mūsu jaunībā, pusmūžā vai vecumdienās. Reiz kāds atzīmēja: „Jaunībā mēs paši skrienam grūtībās, bet vecumdienās grūtības skrien mūsos!”⁹ Mūsu sabiedrības augošā vieglprātība būs iemesls, lai mēs turētos ļoti cieši pie taisnības dzelzs margas, lai saņemtu svētības un aizsardzību no Tā Kunga. Tas ir liels drauds attiekties pret Sātana kārdinājumiem vieglprātīgi. Mums būs jāaizsargājas pret visa veida ļaunumu visas sava mūža dienas.

Visiem jums, jaunie vīrieši, kuriem ir priesterība, ir pienākums cienīt sieviešu dzimumu. Kad jūs satiekaties ar jauku jaunu sievieti no Baznīcas, jums ir pienākums aizsargāt viņas fizisko drošību un šķīstumu. Priesterība, kuru jūs nesat, uzliek jums lielāku atbildību nodrošināt, ka augstie Baznīcas morāles standarti ir jāievēro vienmēr. Jūs zināt labāk, kā apiet seksuālu kārdinājumu. Jūs zaudēsiet daļu no tā svētā jūsos, ja pārkāpsit sliekšni un iedragāsit aizsardzības spēku. Kā gan kāds no mums var cerēt spēlēt lielo lomu mūžībā, ja mums nav paškontroles spēka? Būt precētam ar taisnīgu sievieti, kura mīl To Kungu, mīl tevi un ciena priesterību, ir viena no lielākajām svētībām dzīvē un mūžībā. Es to esmu mācījis no vairāk kā 60 laulības gadiem ar manu sievu Rutu.

Draugi un paziņas bagātina dzīvi, bet šādas attiecības var būt laicīgas. Nevienam nemīl jūs vairāk vai neraizējas vairāk par jūsu labklājību kā jūsu vecāki. Jūs varat apšaubīt viņu teikto, bet nevarat apšaubīt viņu mīlestību pret jums un ieinteresētību jūsu labklājībā.

Jaunie vīrieši, pienāks laiks, kad jums būs jā rūpējas par sievu un bērniem, kuri būs atkarīgi no jums. Kad jūs apprecēsities, jūs būsiet atbildīgi par savas sievas labklājību un galu galā par jūsu bērniem, kad izveidosit ģimeni. Laulība un kļūšana par tēvu var nest lielu mūžīgo laimi un prieku. Kā Džozefs F. Smits teica, tā ir ģimenes dzīve, „uz kā Baznīcas politika ir veidota un iemūžināta.”¹⁰ Lai atrastu mājā gandarījumu, abiem partneriem ir jābūt pilnībā pievērstiem laulības derībai. Prezidents Deivids O. Makejs reiz teica: „Kad kāds nostāda darbu vai baudu augstāk par savām mājām, viņš tajā pat brīdī sāk slīdēt lejā uz dvēseles vājumu.”¹¹

Dažs no jums veiksmīgi iet par ceļu pretim saviem dzīves mērķiem. Mēs ar jums lepojamies. Mans tēvs reiz teica, ka viņš bija domājis, ka ir sasniedzis panākumus, kad absolvēja tieslietu skolu. Viņš teica ar pilnu nopietnību, ka absolvēšana bija tikai sākums daudz lielākiem pārbaudījumiem. Mēs neesam sasnieguši pilnīgus panākumus, un mēs nebūsim brīvi no pasaulīgiem izaicinājumiem šajā dzīvē.

Mēs dzīvojam specializāciju laikmetā. Kad es biju puika, maniem cilvēkiem bija T Modeļa Fords. Salīdzinot ar mūsdienu automašīnām, tie bija relatīvi vienkārši pēc mehānikas. Daudzi bija spējīgi paši salabot savas mašīnas, noslīpējot motorus, nomainot virzuļa gredzenus, uzliekot jaunas bremžu siksnas un veicot vispārējo apkopi. Mūsdienās automašīnas ir tik sarežģītas, ka vidusmēra cilvēks zina ļoti maz par to, kā to salabot. Mūsdienu mehāniķi izmanto datorus, lai noskaidrotu vainas dzinējā. Es minēju šo piemēru, lai jūs, jaunos vīriešus, pamudinātu iegūt zināšanas un izglītību, lai varētu turēt līdzi laikam. Tehniskā izglītība ir ļoti svarīga, un tāpat ir arī ar augstāko izglītību. Katrai iemaņai ir vajadzīga speciāla apmācība.

Man ir vienalga, kādu profesiju jūs izvēlēsities savai dzīvei, kamēr vien tā ir cienījama. Kā jūs apgādājat savu ģimeni, ir jūsu lēmums. Apgūt iemaņas ir labs veids, kā maksāt rēķinus, bet tur vajadzētu būt kaut kam vairāk nosacījumos par personīgo ieinteresētību. Nekļūstiet tik pārņemti ar materiālām lietām dzīvē, ka zaudējat savas cilvēcības būtību. Jūs varat atsaukt atmiņā Dikensa sacerēto varoni, Džeikobu Marliju, kurš žēlojās par savu apsēstību ar darbu, kad izsaucās: „Darbs? Cilvēce bija mans darbs! Viņu visu labklājība bija mans darbs.”¹² Katrs no mums spēlē kādu lomu sabiedrības stiprināšanā, jo īpaši darot Dieva darbu.

Esmu mācījies, ka tiem no mums, kam ir priesterība, labākā veiksmes formula ir: „Dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.”¹³ Panākumi nenāks uzreiz tāpēc, ka tie prasa sagatavošanos un smagu darbu. Patiešām nav tāda īsākā ceļa uz panākumiem.

Katrs no mums ir unikāla Debesu Tēva radība. Nav divu pilnīgi vienādu cilvēku. Nevienam nav tieši tādi pat talanti un dāvanas, kas ir doti mums. Mums vajag paaugstināt šos talantus un dāvanas un izmantot tos, lai attīstītu savu neatkarīgumu. Piemēram, tur, kur es augu, kaimiņos bija jauns jauks cilvēks, kurš nebija īpaši izglītots, bet kurš taisīja lieliskas mēbeles ar savām rokām. Mūs abus iesauca armijā vienā un tai pašā dienā. Viņš nevarēja iemācīties, kā saklāt gultu tā, lai izietu pārbaudi, bet viņš varēja no vienkārša

koka gabala radīt izsmalcinātu mākslu. Kā prezidents Hovards V. Hanters teica: „Dažiem cilvēkiem bija doma, ka talants, izdoma, morālā stabilitāte vai diženums nav saistāmi ar jaunību, bet ir attiecināmi uz tiem, kas ir vecāki. Tas tā nav.”¹⁴

Jums, jaunie vīrieši, ir nākotne ar dižu apsolījumu. Jūs esat tādu zināšanu mantinieki, kādu pasaule līdz šim nav zinājusi. Šīs zināšanas ļaus jums darboties līdz nākotnes darbam, industrijai, zemkopībai un citām profesijām. Jūs varat būt starp tiem, kuri aizstāvēs dzīvības kara laukos. Jūs būsiet starp tiem, kuri izplata evaņģēliju pa visu pasauli un palīdz Baznīcai augt.

Tagad mani dārgie mazdēli un visi īpašie jaunieši, kas dzirdat manu balsi, dodieties uz priekšu, sekojot mūsu pravieša, prezidenta Gordona B. Hinklija vadībai. Ejiet ar ticību un taisnīgumu. Ja jūs to darīsiet, Tas Kungs jūs stiprinās un paaugstinās tiktāl, ka jūs sasniegsit lielas lietas. Es liecinu par priesterības milzīgo un dziļo ietekmi, kas ir bijusi manā dzīvē. Visā savā garajā mūžā esmu centies neslēpt to, kas es esmu un kam es ticu. Es nevaru atcerēties nevienu gadījumu savā dzīvē, kad es būtu zaudējis darbu vai tuvus draugus dēļ atziņas, ka esmu šīs Baznīcas loceklis. Es atstāju savu liecību un svētību ar jums šodien Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Ebrejiem 5:4.
2. "The Power is Real," *Liahona*, 1997. g. jūn., 44.
3. *History of the Church*, 4:207.
4. M&D 64:29.
5. 1. Timotejam 6:11.
6. Almas 41:11.
7. Skat. Moronija 7:12.
8. Skat. Jēkaba v. 1:12–15; 4:7
9. Josh Billing, *Dictionary of Humorous Quotations*, red. Evan Esar, (1962), 36.
10. Parents Should Be Consulted, *Improvement Era*, 1902. g. febr., 308–9.
11. *Conference Report*, 1964. g. apr., 5.
12. Charles Dickens, *A Christmas Carol*, *The Best Short Stories of Charles Dickens* (1947), 435.

13. Mateja 6:33.

14. *The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams (1997), 117.